

Arrest

nr. 53 961 van 28 december 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 18 juni 2010 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 mei 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 15 oktober 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 december 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en haar advocaat N. DE NUL loco advocaat H. VAN VRECKOM en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De eerste bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker (eerste verzoekende partij) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, volgens uw verklaringen een staatsburger van de Russische Federatie en van Tsjetsjeense origine, diende samen met uw echtgenote B. A. (...) (O.V. 5.949.465) en jullie drie minderjarige kinderen op 3 augustus 2006 een eerste asielaanvraag in bij de Belgische instanties. U beriep zich bij deze aanvraag op volgende problemen. Op 20 juli 2006 ging u samen met uw broers A. A. (...) (O.V. 6.201.894) en A. (...) naar de begrafenis van een familielid in Urus-Martan. Diezelfde dag keerde A. (...) terug naar Grozny zodat jullie echtgenotes en kinderen niet alleen zouden zijn. Op 21 juli 2006 telefoneerde de echtgenote van A. (...) , M. B. (...) (O.V. 6.201.894), om jullie te melden dat er die nacht gerichte huiszoeken hadden plaatsgevonden in de woningen van u, A. (...) en A. (...) en dat A. (...)

meegenomen werd. U had geen idee waarom dit met uw familie gebeurde. Omdat jullie ook geviseerd werden bij deze operatie verlieten uw gezin en dat van A. (...) Tsjetsjenië. Diezelfde dag vertrokken jullie naar Nazran (Ingoeshetië), waar jullie onderdak vonden bij kennissen. U zou het land verlaten aangezien u wegens uw gezondheidsproblemen niet veel hulp kon bieden. Op 30 juli 2006 verlieten u en uw gezin Ingoeshetië om uiteindelijk op 2 augustus 2006 in België aan te komen en de volgende dag hier asiel aan te vragen. Op 25 april 2007 werd door het Commissariaat-generaal in het kader van de asielaanvragen van u en uw echtgenote een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en van weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, omdat u noch uw echtgenote er in geslaagd waren om aannemelijk te maken dat jullie de laatste jaren -tot uw beweerde vertrek naar België- daadwerkelijk in Tsjetsjenië verbleven. Op 31 augustus 2007 werd in een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ook beslist tot een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 8 oktober 2007 dienden u en uw echtgenote een tweede asielaanvraag in bij de Belgische instanties. Jullie hadden in België via uw halfbroer in Tsjetsjenië faxen ontvangen die moesten bewijzen dat jullie wel degelijk in Tsjetsjenië hadden gewoond tot het moment van jullie vertrek. U maakte ook melding van het feit dat u geopereerd moest worden aan een hersentumor. Deze tweede asielaanvraag werd op 13 november 2007 door de Dienst Vreemdelingenzaken niet in overweging genomen omdat de faxen geen originele documenten waren en omdat u geen nieuwe gegevens aanbracht. Op 7 januari 2008 dienden ook uw broer A.(...) en uw schoonzus B.(...) een asielaanvraag in bij de Belgische instanties. U en uw gezin verlieten België intussen niet. U en uw echtgenote dienden -samen met jullie drie minderjarige kinderen- een derde asielaanvraag in bij de Belgische instanties op 20 maart 2008. U verklaarde dat u niet kon terugkeren naar de Russische Federatie omdat uw problemen nog altijd aan de gang zijn. Uw burens lieten u weten dat u nog altijd gezocht wordt en in december 2007 had uw halfbroer A. (...) u de originele documenten opgestuurd waarmee u hoopte dat men nu wel uw asielrelaas zou geloven. U stelde ook dat u zich bepaalde zaken niet kon herinneren omwille van de concentratieproblemen door een hersentumor waarvoor u in januari 2008 geopereerd werd. U legde in het kader van uw derde asielaanvraag volgende documenten neer: de geboorteaktes van alle leden van uw gezin, uw rijbewijs (d.d. 9/9/2000), een fax van de ROVD Grozny (d.d. 2/10/2007) over de aangifte van de verdwijning van uw broer A., een fax met de getuigenis van een aantal burens en de kopieën van hun interne Russische paspoorten, een medisch attest (d.d. 10/5/2007) als bewijs van uw invaliditeit, drie attesten (d.d. 10/5/2007) om aan te tonen dat uw drie kinderen school liepen in Grozny tot in 2006, de bewijzen (d.d. 7/12/2007) van u en uw echtgenote om te bevestigen dat jullie in Grozny geregistreerd waren en de enveloppe waarin alles opgestuurd werd. Daarnaast zijn u en uw echtgenote in het bezit van attesten uit België in verband met de gehoorproblemen van uw echtgenote en uw medische problemen (hersentumor en daaruit volgende geheugenproblemen).

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk. Omwille van onderstaande redenen moet echter worden vastgesteld dat het Commissariaat-generaal geen geloof kan hechten aan uw asielrelaas.

Uit de verklaringen van u en uw echtgenote B. A. (O.V. 5.949.465) voor de Dienst Vreemdelingenzaken en voor het Commissariaat-generaal blijkt dat jullie deze derde asielaanvraag baseren op de problemen die reeds vermeld werden tijdens jullie eerste asielaanvraag, met name het feit dat uw broer A. (...) meegenomen werd in de nacht van 20 op 21 juli 2006 bij gerichte zoekacties in de woningen van u en uw broers en dat hij sindsdien vermist is. U verklaarde dat u bij een terugkeer naar de Russische Federatie een herhaling vreest (CGVS 31/3/2009, p.8). Uw broer A. A. (...) en diens echtgenote M. B. (...) (O.V. 6.201.894) baseerden hun asielaanvraag tevens deels op dit incident met A. (...).

Met betrekking tot dit probleem van juli 2006 dient er op gewezen te worden dat het Commissariaat-generaal hieraan geen geloof kan hechten. Ten eerste zijn er enkele tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van uw echtgenote, van uw broer A. (...) en van diens echtgenote, i.e. uw schoonzus M. B. (...) (O.V. 6.201.894). Uw broer verklaarde dat hij en u en A. (...) op 20 juli 2006 samen met uw zus (L.(...)) en de echtgenotes van u en uw broers (L. (...) en A. (...)) naar een begrafenis in Urus-Martan gingen en dat diezelfde avond A.(...) en de drie vrouwen terugkeerden naar Grozny waar A. (...) die nacht meegenomen werd door onbekenden (CGVS broer 20/11/2008, p.15-16). Uw schoonzus daarentegen verklaarde aanvankelijk dat alleen u, A.(...) en A.(...) naar de begrafenis in Urus-Martan gingen en dat zijzelf en de vrouwen van de beide broers thuisbleven (CGVS schoonzus 20/11/2008, p.8). Toen zij geconfronteerd werd met het feit dat uw broer verklaard had dat er wel vrouwelijke familieleden meegingen naar Urus-Martan, stelde uw schoonzus dat er misschien nog één of meerdere zussen meegingen (CGVS schoonzus 20/11/2008, p.8). Uw echtgenote daarentegen verklaarde voor het Commissariaat-generaal dat de drie mannen die dag naar de begrafenis gingen en dat er waarschijnlijk wel vrouwen meegingen zoals de vrouw van A.(...) (i.e. uw halfbroer) en een zus (CGVS vrouw 31/03/2009, p.5). Toen zij geconfronteerd werd met de verklaringen van uw broer dat zijzelf, L. (...) en L. (...) ook meegingen naar de begrafenis, ontkende uw echtgenote dit (CGVS echtgenote 31/03/2009, p.5). U herinnert zich niet meer of er vrouwen, eventueel uw echtgenote, meegingen naar deze begrafenis (CGVS 31/3/2009, p.6). Verder is er ook een tegenstrijdigheid over wie jullie in Urus-Martan verwittigd heeft dat er iets gebeurd was in Grozny die nacht. Zo verklaarde uw broer dat jullie in Urus-Martan verwittigd werden, dat er iemand gebeld had, maar dat hij niet weet wie er gebeld heeft en dat hij het van iemand anders vernomen had (CGVS broer 20/11/2008, p.16). Uw schoonzus daarentegen stelde dat zij naar Urus-Martan heeft gebeld, meer bepaald naar uw broer zelf (CGVS schoonzus 20/11/2008, p.8). Aangezien de begrafenis en de zuiveringsacties die op dat moment bij jullie plaatsvonden de kern van uw asielrelaas betreffen en hieromtrent uiteenlopende verklaringen werden vastgesteld, kan er aan dit incident geen geloof meer gehecht worden en wordt uw algehele geloofwaardigheid op fundamentele wijze onderuit gehaald.

Verder mag ook worden opgemerkt dat uw broer noch zijn echtgenote enig idee hebben waarom er die dag gerichte huiszoekingen werden uitgevoerd in de drie woningen van de gezinnen van u en uw twee broers (CGVS broer 20/11/2008, p.16; CGVS schoonzus 20/11/2008, p.8). Ook uw echtgenote moet hierop het antwoord schuldig blijven (CGVS vrouw 31/03/2009, p.5-6). U stelde dat het misschien omwille van geld was (CGVS 31/3/2009, p.6).

U verklaarde voor het Commissariaat-generaal dat u en uw broer A.(...) vanuit Tsjetsjenië naar Ingoeshetië vertrokken omwille van deze ontvoering van A. (...) en dat A. (...) daarna terugkeerde naar Tsjetsjenië (CGVS 31/3/2009, p.1). Het is echter opmerkelijk dat uw broer A. (...) reeds in oktober 2006 vanuit Ingoeshetië is teruggekeerd naar Grozny, drie maanden na dit zwaarwichtige incident waarbij gerichte huiszoekingen werden uitgevoerd en waarbij uw broer A.(...) spoorloos verdween. Ongeacht de problemen die uw broer gekend had in juli 2006 en de vrees die hij toen koesterde, slaagde uw broer er toen blijkbaar probleemloos in een appartement te huren in Grozny en zijn kinderen in te schrijven in het gymnasium (CGVS broer 17/04/2008, p.3). Uit de geboorteakte van zijn dochter R. (...) die hij voorlegde, blijkt dat hij zich bovendien in augustus 2007 ging aanmelden bij de autoriteiten om een duplicaat aan te vragen van dit document, naar eigen zeggen omdat er een schrijffout in zou gestaan hebben (CGVS broer 17/04/2008, p.5-6). Uw broer en diens echtgenote verklaarden dat er in de periode nadat zij terugkeerden niets speciaals gebeurde en dat ze er een "gewoon rustig leventje" hadden (CGVS schoonzus 20/11/2008, p.9; CGVS broer 20/11/2008, p.17). Uit deze verklaringen kan dan ook afgeleid worden dat uw broer na zijn verblijf van drie maanden in Ingoeshetië zijn dagelijkse leven zonder problemen kon hervatten in Grozny, wat vreemd is gelet op het feit dat u, die zich in juli 2006 in dezelfde probleemsituatie bevond als uw broer, zich precies omwille van dit probleem genoopt verklaarde de Russische Federatie te moeten verlaten.

Volledigheidshalve moet met betrekking tot dit probleem van juli 2006, i.e. het hoofdprobleem dat door u en uw echtgenote aangehaald werd ter staving van jullie vlucht uit de Russische Federatie en voor jullie asielaanvraag in België, er op gewezen worden dat dit incident al vermeld en besproken werd tijdens de behandeling van jullie eerste asielaanvraag. Op basis van de bedrieglijke vaststellingen binnen uw verklaringen en die van uw echtgenote werd toen echter geoordeeld dat er geen geloof kon worden gehecht aan hogervernoemd probleem. Feit is dat u en uw echtgenote het Commissariaat-generaal niet konden overtuigen van jullie recent verblijf in Tsjetsjenië. Zelfs indien uw verklaring in overweging genomen wordt dat u wegens medische problemen (hersentumor en hierdoor aanvallen) zich bepaalde essentiële zaken niet kon herinneren (DVZ nr.36; CGVS31/03/2009, p.8), blijft de vaststelling dat uw echtgenote ook bij onmacht was om het Commissariaat-generaal te overtuigen. Haar verklaring dat zij "bijna helemaal doof" is en als vrouw niet geïnteresseerd is in politiek (DVZ vrouw, nr.36), is geen afdoende reden om te stellen dat zij daarom het antwoord niet wist op bepaalde essentiële vragen. Bovendien mag worden opgemerkt dat deze medische problemen van u en uw echtgenote al bestonden

voor uw eerste asielaanvraag en dat jullie hieromtrent opmerkingen hebben kunnen maken tijdens jullie eerste asielaanvraag. Ook zijn deze medische problemen van u en uw echtgenote geen afdoende verklaring voor de tegenstrijdigheden en opmerkelijkheden die in bovenstaande paragrafen werden weergegeven.

Tevens moet worden opgemerkt dat u noch uw echtgenote in verband met dit incident en de daaropvolgende problemen originele bewijzen hebben neergelegd ter staving hiervan. U legde een fax neer van een attest van de ROVD van Grozny (d.d. 2/10/2007). Hierin is te lezen dat het is afgegeven aan uw schoonbroer omdat A. A.(...) verdween in de nacht van 20 op 21 juli 2006, dat hij sindsdien spoorloos is en dat er een zoektocht op 23 juli 2006 en onderzoekszaak op 21 juli 2006 werden gestart. Dit document is echter een fax, i.e. geen origineel document, en heeft aldus weinig bewijswaarde. Bovendien wordt de geloofwaardigheid van dit document eveneens aangetast door het feit dat u noch uw echtgenote de juiste inhoud kenden. Zo kon geen van jullie concreet antwoorden op de vraag of de verdwijning van uw broer A.(...) in 2006 ooit werd aangegeven (CGVS 31/3/2009, p.5 en 7; CGVS vrouw 31/3/2009 p.2), terwijl dit duidelijk blijkt uit de inhoud van de fax van het politieattest dat u voorgelegde. De fax met de schriftelijke getuigenis van drie burens (d.d. 27/11/2007) en bijhorende kopie van hun interne Russische paspoorten is ook slechts een fax en geen origineel en heeft aldus geen bewijswaarde. Daarenboven, bovengenoemd politieattest en de schriftelijke verklaring van uw burens werden pas door u aangevraagd na het beëindigen van jullie eerste asielprocedure, meerbepaald ongeveer een jaar na jullie vertrek uit de Russische Federatie. Op de vraag waarom u deze documenten zo laat pas hebt aangevraagd, antwoordde u dat u ze pas nodig had na de ontvangst van uw negatief antwoord, om uw verblijf van de laatste twee jaren in Tsjetsjenië te bewijzen (CGVS 31/3/2009, p.4). Dit is echter geen afdoend excuus voor het laattijdige voorleggen van deze documenten. Het is niet logisch en bovendien niet aanvaardbaar dat u er nooit eerder aan gedacht zou hebben en nooit eerder moeite hebt gedaan om deze documenten te bekomen in het kader van uw eerste asielaanvraag. Van een asielzoeker mag immers verwacht worden dat hij vanaf het begin van zijn asielprocedure het initiatief neemt om alle mogelijke documenten en bewijzen voor te leggen ter staving van zijn asielaanvraag. Dit laattijdige voorleggen doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw documenten.

Wat de vraag naar de toepassing van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds zijn voornamelijk geconcentreerd in de zuidelijke bergregio's en komen de laatste jaren steeds minder frequent voor. Het gaat meestal om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen ordediensten. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties dan ook beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op de hierboven verzamelde vaststellingen kan er in uw hoofde en in hoofde van uw echtgenote B. A. (...) (O.V. 5.949.465) geen aannemelijke vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld.

In het kader van de asielaanvraag van uw broer A. A. (...) en diens echtgenote M. B. (...) (O.V. 6.201.894) moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal ook besluit tot een weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus omdat geen geloof kan worden gehecht aan de problemen in juli 2006, i.e. de aanleiding voor uw vertrek en voor hun tijdelijk vertrek naar Ingoesjetië, en aan de daaropvolgende problemen omwille van de schoonvader van uw broer in december 2007. In het kader van de asielaanvraag van uw broer A. A. (...) (O.V. 5.896.839) werd door het Commissariaat-generaal op 23 mei 2007 een beslissing tot toekenning van de vluchtelingenstatus genomen. Aangezien u en uw echtgenote verklaarden voor het Commissariaat-generaal dat de problemen van A. (...) niets te maken hebben met jullie problemen (CGVS 31/3/2009, p.1; CGVS vrouw 31/03/2009, p.1) heeft deze beslissing geen invloed op de beoordeling van uw asielaanvraag en die van uw echtgenote.

De door u en uw echtgenote neergelegde documenten in het kader van jullie asielaanvraag, kunnen bovenstaande beoordeling van uw asielrelaas niet wijzigen. De geboorteaktes van u en uw echtgenote en de (duplicaten van de) geboorteaktes van uw drie kinderen heeft u al neergelegd tijdens uw eerste asielaanvraag. Deze documenten bevatten enkel persoonsgegevens die in deze beslissing niet worden betwist, net als uw rijbewijs. De faxen van het attest van de politie i.v.m. de verdwijning van

uw broer en van de schriftelijke getuigenis van uw burens inclusief een kopie van hun intern paspoort werden in een bovenstaande paragraaf al besproken. De overige documenten die u in België per post zou ontvangen hebben uit Tsjetsjenië, zoals bewezen wordt door de enveloppe waarin deze opgestuurd werden, zijn documenten die uitgereikt werden ca. een jaar na uw vertrek in juli 2006. De schoolattesten van uw kinderen dateren van 10/05/2007 en bevestigen dat uw kinderen school liepen in Grozny in de periode tot 2006. Het medisch attest waarin een dokter van een medisch-sociaal expertisebureau in Grozny bevestigt dat u invaliditeit in de 2de graad ontving in de periode 2003-2007 wegens een hersentumor, is opmerkelijk uitgereikt aan u op 10/05/2007, i.e. op een moment toen u in België was. De bewijzen van registratie van u en uw echtgenote te Grozny zijn uitgereikt op 7/12/2007. U en uw echtgenote legden deze documenten neer om aan te tonen dat het Commissariaat-generaal (en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen) een foutieve beoordeling hadden gemaakt in het kader van uw eerste asielaanvraag door te stellen dat jullie niet recent uit Tsjetsjenië kwamen. Het feit dat u deze documenten pas hebt aangevraagd nadat u een negatief antwoord had gekregen op uw eerste asielaanvraag en dat deze documenten voor u werden geregeld, toont aan dat het om gesolliciteerde documenten gaat. In dit verband dient gewezen te worden op de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd. Hieruit blijkt dat in Ingoesjetië en Tsjetsjenië iedereen tegen betaling eender welk document kan kopen van ambtenaren en dat hiervoor doorgaans tussenpersonen worden ingeschakeld. De door u voorgelegde documenten kunnen dan ook bezwaarlijk als overtuigend bewijs van uw verblijf in Tsjetsjenië en van de door u aangehaalde problemen beschouwd worden. Bovendien wordt in bovenstaande motivering ook duidelijk gesteld dat zelfs indien geloof kan worden gehecht aan uw recent verblijf in Tsjetsjenië, de geloofwaardigheid van uw asielrelaas tevens op andere gebieden ondermijnd wordt. De Belgische medische attesten die u en uw echtgenote nog voorlegden, handelen over jullie medische toestand en de medische behandelingen in België. Deze documenten zijn niet van die aard dat zij voorgaande conclusie kunnen wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De tweede bestreden beslissing ten aanzien van verzoekster (tweede verzoekende partij) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, volgens uw verklaringen een staatsburger van de Russische Federatie en van Tsjetsjeense origine, diende samen met uw echtgenoot A. A.-K. (...) (O.V. 5.949.465) en jullie drie minderjarige kinderen op 3 augustus 2006 een eerste asielaanvraag in bij de Belgische instanties. U beriep zich bij deze aanvraag op volgende problemen. Tijdens de tweede Tsjetsjeense oorlog vluchtte u naar Ingoesjetië. In 2000 keerde u terug naar Tsjetsjenië. Nog datzelfde jaar werd uw echtgenoot bij een zuiveringsactie zwaar aangepakt en liep hij een hoofdwonde op. Sinds 2002 lijdt hij aan epilepsieaanvallen waarvan u vermoedt dat deze te maken hebben met voornoemde aanval. Op 1 maart 2001 werd uw schoonbroer A. A. (...) (O.V. 5.896.839) opgepakt. Pas negen maanden later, in december 2001, kon hij vrijgekocht worden. Op 20 juli 2006 vertrok uw echtgenoot, A.-K.(...), samen met zijn twee broers A. A. (...) (O.V. 6.201.894) en A. (...) naar Urus-Martan om daar een begrafenis bij te wonen. Die avond keerde A. (...) terug naar Grozny en diezelfde nacht werd hij tijdens een doelgerichte zuiveringsactie bij hem thuis opgepakt. Dezelfde nacht vonden tevens zuiveringsacties plaats bij u thuis en bij A. (...). U was op dat moment alleen thuis met de kinderen. Hierbij maakten ze duidelijk dat ze uw echtgenoot zochten. De volgende dag, op 21 juli 2006, keerden uw echtgenoot en zijn broer A. (...) terug naar Grozny. Dezelfde dag van hun terugkeer vluchtten uw gezin en het gezin van A. (...) naar Nazran (Ingoesjetië). U en uw echtgenoot besloten vervolgens om verder te reizen naar België. A. (...) daarentegen besliste achter te blijven in Nazran en van daaruit een zoektocht te starten naar zijn broer A. (...). Ongeveer tien dagen na jullie aankomst in Nazran reisden jullie naar Kiev, Oekraïne, van waaruit jullie naar België doorreisden. Op 2 augustus 2006 kwamen jullie aan in België en de volgende dag dienden u en uw echtgenoot -en jullie drie minderjarige kinderen- een asielaanvraag in bij de Belgische instanties. Op 25 april 2007 werd door het Commissariaat-generaal in het kader van de asielaanvragen van u en uw echtgenoot een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, omdat u noch uw echtgenoot er in geslaagd waren om aannemelijk te maken dat jullie de laatste jaren -tot uw beweerde vertrek naar België- daadwerkelijk in Tsjetsjenië verbleven. Op 31 augustus 2007 werd in een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ook beslist tot een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 8 oktober 2007 dienden u en uw echtgenote een tweede asielaanvraag in bij de Belgische instanties. Jullie hadden in België via de halfbroer van uw man

in Tsjetsjenië faxen ontvangen die moesten bewijzen dat jullie wel degelijk in Tsjetsjenië hadden gewoond tot het moment van jullie vertrek. Ook moest uw echtgenoot geopereerd worden aan een hersentumor. Deze tweede asielaanvraag werd op 13 november 2007 door de Dienst Vreemdelingenzaken niet in overweging genomen omdat de faxen geen originele documenten waren en omdat u geen nieuwe gegevens aanbracht. Op 7 januari 2008 dienden ook uw schoonbroer A. (...) en diens echtgenote M. B. (...) (O.V. 6.201.894) een asielaanvraag in bij de Belgische instanties. U en uw gezin verlieten België intussen niet. U en uw echtgenoot dienden -samen met jullie drie minderjarige kinderen een derde asielaanvraag in bij de Belgische instanties op 20 maart 2008. U verklaarde dat u niet kon terugkeren naar de Russische Federatie omdat de problemen nog altijd aan de gang zijn en dat uw man bewijzen heeft. U hoopte dat men nu wel uw asielrelaas zou geloven. U stelde ook dat u tijdens uw vorige asielaanvraag het antwoord op diverse vragen moest schuldig blijven omdat u gehoorproblemen had en omdat u als vrouw niet geïnteresseerd was in politiek. U en uw man legden in het kader van uw derde asielaanvraag volgende documenten neer: de geboorteaktes van alle leden van uw gezin, het rijbewijs van uw man (d.d. 9/9/2000), een fax van de ROVD Grozny (d.d. 2/10/2007) over de aangifte van de verdwijning van uw schoonbroer A. (...), een fax met de getuigenis van een aantal bureaus van uw man en de kopieën van hun interne Russische paspoorten, een medisch attest (d.d. 10/5/2007) als bewijs van de invaliditeit van uw man, drie attesten (d.d. 10/5/2007) om aan te tonen dat uw drie kinderen school liepen in Grozny tot in 2006, de bewijzen (d.d. 7/12/2007) van u en uw echtgenoot om te bevestigen dat jullie in Grozny geregistreerd waren en de enveloppe waarin alles opgestuurd werd. Daarnaast zijn u en uw echtgenoot in het bezit van attesten uit België in verband met uw gehoorproblemen en de medische problemen van uw echtgenoot (hersentumor en daaruit volgende geheugenproblemen).

B. Motivering

Uit uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken en voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u uw derde asielaanvraag baseert op dezelfde feiten die aangehaald werden door uw echtgenoot A. A.-K. (...) (O.V. 5.949.465). In het kader van de door uw echtgenoot ingediende asielaanvraag werd door het Commissariaat-generaal echter besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus vanwege het ongeloofwaardige karakter van zijn verklaringen. De verschillende elementen die geleid hebben tot deze appreciatie zijn uitgebreid en gedetailleerd opgesomd in zijn beslissing, net als de bespreking van de door u en uw echtgenoot gezamenlijk neergelegde documenten. In de beslissing van uw echtgenoot werden tevens een aantal tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en de verklaringen van uw schoonbroer A. A. (...) en diens echtgenote M. B. (...) (O.V. 6.201.894) weergegeven. Er dient dan ook te worden gesteld dat ook wat u betreft, niet kan besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees in de zin van de Conventie van Genève noch tot het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissingen in hoofdzaak wederom gemotiveerd zijn op het niet kunnen aantonen van een recent verblijf in Tsjetsjenië, wat reeds de motivering betrof in de beslissingen van verwerende partij in het kader van de eerste asielaanvraag waarbij verzoeker er niet in slaagde essentiële politieke en maatschappelijk vragen betreffende Tsjetsjenië en vragen over zijn directe leefomgeving aldaar, in de periode dat hij voorhiel er tot 2006 te hebben verbleven, correct te beantwoorden en verzoeker wordt verweten zich niet te herinneren welke vrouwen op de begrafenis in juli 2006 aanwezig waren. In een medisch attest van Dr. G. Milbouw, Hoofd van de Neurochirurgische Dienst van het Centre Hospitalier Régional de Namur, van 12 december 2007, dat zich in het administratief dossier bevindt (stuk 12, deel 12), wordt aangegeven dat verzoekers geheugen is aangetast. Verder blijkt uit tal van andere medische attesten gevoegd bij het administratief dossier (stuk 12) dat verzoeker in België werd behandeld voor een hersentumor en verwijst verwerende partij in de bestreden beslissing van verzoeker zelf naar een medisch attest waarin een dokter van een medisch-sociaal expertisebureau in Grozny bevestigt dat verzoeker een invaliditeit in de 2de graad ontving in de periode 2003-2007 wegens voormelde aandoening. De Raad is van oordeel dat uit voormelde medische attesten en vooral uit het attest van Dr. G. Milbouw blijkt dat verzoeksters cognitieve geheugen minstens gedeeltelijk is aangetast. De Raad beschikt evenwel niet over gegevens betreffende de ernst van deze aandoening, meer in het bijzonder of een aantasting van dit cognitief geheugen dermate is dat verzoeker zich de gegevens in de periode van het voorgehouden verblijf in Tsjetsjenië voorafgaand aan

zijn vlucht in 2006 niet meer correct kan herinneren. Bij een ernstige aandoening van het cognitief geheugen is de asielzoeker immers niet in staat een coherent en consistent relaas naar voor te brengen waardoor de beslissing van verwerende partij zich niet kan steunen op flagrante onwetendheden en onjuistheden.

Verwijzend naar artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen oordeelt de Raad derhalve dat het hem onmogelijk is bij gebreke aan deze essentiële gegevens te komen tot de bevestiging of hervorming van de bestreden beslissingen zonder hiertoe aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 19 mei 2010 worden vernietigd.

Artikel 2

Beide zaken worden teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig december tweeduizend en tien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT